

HEERLIJK WONEN
IN EEN
NATUURLIJKE
OMGEVING

Ondertussen op het Orvelterveld.....

Halverwege

En opeens was het dan zover, ik was 45. Eigenlijk viel het me hard mee hoor. Veertig, daar had ik last van. Ik dacht altijd dat ik het leven wel zou begrijpen op mijn veertigste. Dat bleek dus een grote illusie te zijn. Ik snapte er nog steeds geen hol van. Dat viel me op dat moment echt wel héél erg tegen. Nu hebben we heerlijk een feestje gevierd, gewoon omdat het weer kan, en ik heb er gruwelijk van genoten.

Een paar week later zat ik opeens te denken. Ik ben 22 jaar boer, als ik nog 22 jaar bij mijn leeftijd optel ben ik 67. Potverdorie, ik ben gewoon halverwege mijn boeren carrière. En het gaat net lekker. Dus dan maak je toch maar eens de balans op. Allereerst, ben ik tevreden met wat ik tot nu toe gedaan heb? Gelukkig, dat duurde niet zo lang de conclusie was al heel snel JA. Dat was een mooi begin. Maar dan, wat wil ik in de toekomst nog, naar welke kant wil ik mijn bedrijf ontwikkelen? Moet ik me al bezig houden met stoppen? Heb ik wel een pensioen? Wat is eigenlijk nog reëel want mijn lichaam wordt elk jaar ook wat ouder? Vind ik het nog leuk? Wil ik nog wel 22 jaar door? Allemaal vragen die ik in het winterseizoen toch maar eens stuk voor stuk moet gaan beantwoorden.

Maar dan toch maar eens beginnen met de belangrijkste vraag. Vind ik het nog wel leuk? Ja, ik vind het zeker nog leuk. En wat vind ik er dan leuk aan? Ikzelf vind de uitdagingen juist het allerleukst. En uitdagingen zijn er genoeg. Mijn eigen theorie is dat niet de grootste of kleinste bedrijven zullen overleven, maar juist de bedrijven die zich het best kunnen aanpassen aan de veranderende omstandigheden.

Op dit moment krijgen koeien heel vaak de schuld van een heleboel zaken. Dat klopt natuurlijk van geen kant. Het komt er simpelweg op neer dat wij als maatschappij veel te veel consumeren. Daarin zullen we allemaal moeten veranderen en snel ook. Dat neemt niet weg dat ik met mijn bedrijf ook stappen zal moeten maken. Veranderingen, verbeteringen en uitdagingen, daar wordt ik nu eenmaal blij van. Ik denk dat ik nog een hele blije tijd tegemoet ga.

Groeten en kallum an, Hans Brinke.